

بررسی تطبیقی مضامین پایداری در اشعار آیات القرمزی البحرینی و سپیده کاشانی

صنوبر محبوبی شمیلی

کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عرب، واحد کهنوج، دانشگاه آزاد اسلامی، کهنوج، ایران

چکیده

ادبیات پایداری شاخه ایست از ادبیات که نشان دهنده مقاومت و ایستادگی مردم برای دفاع از آرمان‌های آن است. شعر پایداری در دوره معاصر نمود بسیاری پیدا کرده و شاعران زیادی مضامین و درون‌مایه‌های ادبیات پایداری را در اشعارشان به کار برده‌اند. آیات القرمزی از جمله شاعران پایداری معاصر عربی است که با درد و رنج‌ها و کشمکش‌های ملت عرب در رویارویی با دشمن ستمگر زیسته است. شعر او بیان درد و رنج‌های مردم بحرین از حکومت پادشاهی آن کشور است و در آن نوید پیروزی و آینده‌ی روشن و آزادی ملت بحرین موج میزند. سپیده کاشانی از شخصیت‌های عرصه شعر معاصر فارسی است که هم در زمان نظام ستم‌شاهی با سرودن اشعار بیدادگرانه به بیداری توده‌های مردمی و افشای جنایات رژیم پهلوی پرداخت و هم پس از انقلاب اسلامی و هشت سال دفاع مقدس با شعر خود از انقلاب اسلامی دفاع کرد. با توجه به اهمیت ادبیات پایداری و کاربرد فراوان مؤلفه‌های شعر مقاومت در اشعار این دو شاعر، در پژوهش حاضر با تکیه بر روش توصیفی-تحلیلی، سعی خواهد شد تا پس از خوانش جداگانه دفاتر شعری دو شاعر، درون‌مایه‌ها و مضامین پایداری در شعر ایشان واکاوی و استخراج شود. مضامین پایداری در اشعار دو شاعر، حاکی از آن است که مضامین به کار رفته در اشعار آنان بیانگر واقعیت‌ها و حوادثی است که در روند مبارزات و مقاومت ملتشان جریان داشته است. دعوت به بیداری، آزادی‌خواهی و شهادت‌طلبی از اصلی‌ترین درون‌مایه‌های مشترک شعری دو شاعر می‌باشد، اما در شیوه ارائه این درون‌مایه‌ها تفاوت‌هایی در شعر ایشان دیده می‌شود.

واژه‌های کلیدی: ادبیات پایداری، ادبیات تطبیقی، ایران، بحرین، آیات القرمزی، سپیده کاشانی

